

L kapitola 2.

[1] Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. [2] Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. [3] Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. [4] Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, [5] aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. [6] Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. [7] I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem. [8] A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. [9] Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. [10] Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. [11] Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. [12] Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí." [13] A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: [14] "Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení." [15] Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: "Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil." [16] Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. [17] Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. [18] Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. [19] Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. [20] Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. [21] Když uplynulo osm dní a nastal čas k obřizce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala. [22] Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina - [23] jak je psáno v zákoně Páně: "vše, co je mužského rodu a otvírá život matky, bude zasvěceno Hospodinu" - [24] a aby podle ustanovení zákona obětovali dvě hrdličky nebo dvě holoubata. [25] V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch svatý byl s ním. [26] Jemu bylo Duchem svatým předpověděno, že neužrme smrti, dokud nespatri Hospodinova Mesiáše. [27] A tehdy veden Duchem přišel do chrámu. Když pak rodiče přinášeli Ježíše, aby splnili, co o dítěti předepisoval Zákon, [28] vzal ho Simeon do náručí a takto chválil Boha: [29] "Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova. [30] neboť mé oči viděly tvé spasení, [31] které jsi připravil přede všemi národy - [32] světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael." [33] Ježíšův otec a matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. [34] A Simeon jim požehnal a řekl jeho matce Marii: "Hle, on jest dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat [35] - i tvou vlastní duši pronikne meč - aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí." [36] Žila tu i prorokyně Anna, dcera Fanuelova, z pokolení Ašerova. Byla již pokročilého věku; když se jako dívka provdala, žila se svým mužem sedm let [37] a pak byla vdovou až do svého osmdesátého čtvrtého roku. Nevycházela z chrámu, ale dnem i nocí sloužila Bohu posty i modlitbami. [38] A v tu chvíli k nim přistoupila, chválila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupení Jeruzaléma. [39] Když Josef a Maria vše řádně vykonali podle zákona Páně, vrátili se Galileje do svého města Nazareta. [40] Dítě rostlo v síle a moudrosti a milost Boží byla s ním. [41] Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. [42] Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem. [43] A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli. [44] Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými. [45] Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. [46] Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky. [47] Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí. [48] Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali." [49] On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" [50] Ale oni jeho slovu neporozuměli. [51] Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. [52] A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.